

ולהודיע להם, לאותם שיודעים לבכות, את דברי ההספד של מגילת איכה שיספידו

על החרבן.

נִקְרַב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עֲרֶסָא דְאַמְנָא, וְלֹא נִשְׁכַּח

לָהּ תַּמָּן אנחנו בני ארץ ישראל מתקרבים בכל יום אצל המטה של

אמנו מקום קדש הקדשים, ולא מוצאים אותה שם. **נִשְׁאַל עֲלֶיהָ, לִית**

מָאן דִּישְׁנַח עֲלֵן אנחנו שואלים עליה אך אין מי שישגיח עלינו. **נִשְׁאַל**

לְעֲרֶסָא דִּילָהּ, אֶתְּבַלְבְּלָא נשאל את המטה שלה, הרי נתבלבלה.

נִשְׁאַל לְכוּרְסִיא, נְפֹלֶת נשאל את הכסא שלה בעולם הבריאה, הרי

נפל. **נִשְׁאַל לְהִיכְלִין דִּילָהּ, אוּמָאן אַנּוּן דִּלָּא יְדַעִין**

מְנַה נשאל את ההיכלות שלה, נשבעים הם שהם לא יודעים ממנה. **נִשְׁאַל**

לְעַפְרָא, רְשִׁימוּ דְעַקְבָּתָא לִית תַּמָּן נשאל את העפר, ענה, כי

אפילו הרושם של העקבות שלה אין שם, והם מלאכי עולם העשיה.

נִשְׁאַל לְאִיגָרָא, הָא אִיגָרָא אֲתִיב לָן נשאל את הגג של

בית המקדש, הרי הגג משיב לנו, **דִּתַּמָּן יִתְּבָה מְבַכָּה**

וּמִיִּלְלַת עֲלֵן וְאֹזְלַת מְבַכָּה, צוּנַחַת בְּקוֹל מְרִירוּ עֲלֵן,

מֵאִיגָרָא לְאִיגָרָא כי שם בד"כ היתה יושבת השכינה בוכה ומיללת עלינו,

והולכת ובוכה, וצועקת בקול מר עלינו, מגג לגג. **כְּמָה דְאַתְּ אֹמַר** כמו

שנאמר, (שם כ"ב א) **מָה לָךְ יֵאָפוּא בִּי עָלִית בְּלָךְ לַגְּזוֹת.**

נִשְׁאַל לְאוּרְחִין וּשְׁבִילִין נשאל לדרכים ולשבילים, והם רומזים

לשבילי השפע והברכה העליונה, בְּלֶהוּ אִמְרֵיךָ דִּשְׁמְעוּ קוֹל מְרִירוֹ
 דְּבִכְיָה, דְּמַבְכָּה עַל בְּנֵהָא, וְלֹא יִדְעִין לְאִן
 אֶסְתַּלְקַת כּוֹלָם אוֹמְרִים כִּי שִׁמְעוּ קוֹל מַר שֶׁל בְּכִי, שִׁמְבַכָּה הַשְׂכִּינָה עַל הַבְּנִים

שלה, ואינם יודעים להיכן נסתלקה.

לָן יָאוֹת לְמַבְכֵי, לָן יָאוֹת לְמַסְפַּד לְכֵן לָנוּ רֵאוּי לִבְכוֹת וּלְנוּ
 רֵאוּי לְהַסְפִיד. נְנִשֵּׁק עַפְרָא דְרַגְלָהָא נְנִשֵּׁק הַעֲפָר שֶׁל רַגְלִיָּה,
 נְנִשֵּׁק אֶתְר בֵּי מוֹתְבֵיהּ נְנִשֵּׁק מִקוּם בֵּית מוֹשְׁבָה, נְנִשֵּׁק כּוֹתְלֵי
 הַיִּכְלָא, וְנִבְכֵי בְּמְרִירוֹ נְנִשֵּׁק אֶת כּוֹתְלֵי הַהֵיכַל שֶׁלָּה וְנִבְכָה בְּמְרִירוֹת.
 אֲנִן נִפְתַּח בְּהַסְפָּדָא, דְּחַמִּינָן בְּכָל יוֹמָא כָּל הָאִי
 אֲנַחְנוּ נִפְתַּח בְּהַסְפַּד שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּכָל יוֹם זֶה הַגְּלוּת. נִבְכֵי תְּדִיר וְלֹא
 אִיתְנָשִׁי מְרִירוֹ דְּבִכְיָה מִנָּן נִבְכָה תָּמִיד וְלֹא נִשְׁכַּח הַמְרִירוֹת שֶׁל

הבכיה מאתנו.

פְּתַחוּ אֵינְהוּ וְאִמְרֵי פְתַחוּ בְּנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ, (אֵיכָה א א)
 אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּרֶדְד הָעִיר, פְּתִיב (יִשְׁעִיָּה כֵּב ה) כִּי
 יוֹם מְהוּמָה וּמְבוֹסָה וּמְבוּכָה וְגו'. כִּי יוֹם. חַד יוֹמָא
 אִית לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, רְחִימָא דְנִפְשֵׁיהּ יוֹם אַחַד,
 שְׁהוּא בַחַי' ו'ק, יֵשׁ לְהַקְבֵּה שְׁהִיא אִמָּא עֵילָאָה, אֲשֶׁר ו'ק הוּא אַחוּב לְבָה,
 כְּלִילָא מְכָל שְׁאָר יוֹמִין, שְׁיִת יוֹמִין כְּלִילָן בֵּיהּ, וְהוּא
 כְּלָלָא דְכְּלָהוּ הוּא כְּלוּל מְכָל שְׁאָר הַיָּמִים, שְׁהֵם בַּחַי' ו'ק שְׁשֵׁה יָמִים הַכְּלוּלִים

הלימוד ה'יומי

לע"נ ר' שריה דבילצקי זצ"ל

בו, והוא כולל את כולם. וְעַל דְּאַסְגִּיאוֹ חוֹבִין, אֶסְתַּלַּק
 לְעֵילָא, לְבִי עַלְמָא דְחִיין ועל שעם ישראל הגדילו עוונות, נסתלק
 ועלה ז"א למעלה, לבית עולם החיים, למעלה מן הבינה העליונה.

כְּדִין מְתַחַת שְׁפוּלֵי מִשְׁכְּנָא, קָם יוֹמָא דְמְרִירוֹ ואז
 מתחת השוליים של המשכן שהיא המלכות, ששם מקום הס"א, משם קם יום
 מר, יוֹמָא דְבְּכִיהַ, יוֹמָא דְצַעֲרָא, יום של בכיה יום של צער,
 יוֹמָא דְאִיקְרִי מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה, יום שנקרא שהוא
 יום שהס"מ שולט בו כנודע, וְעָאֵל בְּגוֹ מִשְׁכְּנָא, וְשִׁיְצִי וְסֵאִיב
 והוא נכנס בתוך המשכן והשחית וטמא. וְרְבוּנָא דְמִשְׁכְּנָא, אֵזֶל
 וְעָרַק וְאֶתְתַּרְדַּ מְגוֹ מוֹתְבִיָּה לְגוֹ טוּרָא דְלִבְרָ וּאֲדוּן
 המשכן הלך וברח ונתגרש מתוך מקום מושבו אל תוך ההר שבחוץ, וְלִגּוֹ טוּרָא
 דְחָרוּב, וּמִשְׁכְּנָא אֶתְחָרַב וְאֵל תוֹךְ הָהָר הַחָרוּב ששם משכן
 החיצונים, ואז המקדש נחרב.

לְבַתֵּר, נָחַת הָהוּא יוֹמָא עֲלָאָה דְאַסְתַּלַּק אח"כ, אותו
 היום העליון שהוא הו"ק שנסתלק ועלה למעלה, ירד לבכות על שכינת
 עוזנו, שְׂאֵל עַל מִשְׁכְּנֵיהָ, וְהָא אֶתְחָרַב שאל על בית המקדש
 והרי נחרב. עָאֵל וְאֶשְׁנַח עַל מְאִירֵי דְמִשְׁכְּנָא, מְטְרוֹנִיתָא
 דְחִימָתָא דְנַפְשֵׁיהָ נכנס והסתכל על בעל המשכן שהיא השכינה המלכה
 האהובה על נפשו, וְהִיא אֶתְתַּרְכַּת וְעָרַקְתָּ, וְכָל בְּנֵינָהּ

סְתִיר וְהִיא נִתְגַּרְשָׁה וּבִרְחָה וְכָל הַבְּנִין שְׁלָהּ שֶׁהוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִחְרַב. כְּדִין
 שְׂאֵרֵי לְמַנְעֵי, גּוֹעָא בְּתַר גּוֹעָא, כְּנִהִימוּ דְתִרְנַנְגּוּלָא
 עַל נוֹקְבֵיהּ וְאוּ הַתְחִיל הוּ"ק שֶׁהוּא ז"א, לְצַעֲוֵק צַעֲקָה אַחַר צַעֲקָה, כְּנִהִימַת
 הַתְּרַנְגּוּל עַל הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ. הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם),
 מְקַרְקַר קַר לְשׁוֹן יִלְלָה, נְהִימוּ כְּתִרְנַנְגּוּלָא שְׁנוּהֶם כְּתִרְנַנְגּוּל.
 קִיר, רַבּוּן שְׁלִיטָא קִיר פִּי רַבּוּן וְשׁוּלַט.

וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר הוּ"ק עוֹשֶׂה שׁוֹעָה וְצַעֲקָה אֶל הָהָר שֶׁהוּא מְקוּם הַס"א,
 עֵבֶד שׁוֹעָה וְצוּחַ לְגַבֵּי טוֹרָא, דְּעַרְקַת תַּמָּן
 מְטְרוֹנִיתָא עוֹשֶׂה שׁוֹעָה, וְצוּעַק אֶל הָהָר מְקוּם הַחִיצוֹנִים שְׁבִרְחָה לְשֵׁם
 הַשְּׂכִינָה. עֵבֶד שׁוֹעַ צוּחַ וְקָרִי בְּנִהִימוּ דְבִכְיָהּ, אֵיכָה
 וְעוֹשֶׂה שׁוֹעָה וְצוּעַק וְקוֹרָא בְּנִהִימַת בְּכִיָּהּ, אֵיכָה. אֵיכָה רְחִימְתָא
 דְּנַפְשָׁאֵי אֵיפָה אֶת אֲהוּבַת נַפְשִׁי, אֵיכָה שְׁפַנִּינְתִּי שְׁלִימְתִּי
 אֵיפָה אֶת יוֹנְתִי שְׁלִימְתִּי, אֵיכָה יְחִידְתָּא דִּילִי, דְּאֲתִיחְדָּא עִמִּי
 בְּיַחְדָּא אֵיפָה אֶת יְחִידָה שְׁלִי שְׁנַתִּיחְדָּה עִמִּי בִיחוד. אֵיכָה דִּהוּיַת
 נְטִילָא בְּכָל יוֹמָא, חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֲתוּנִין דְּיַחְדָּא אֵיפָה
 אֶת שְׁהִיַת לֹקַחַת בְּכָל יוֹם כ"ה אוֹתוּיֹת שֶׁל יַחְדוֹד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲתִקְרִיאַת
 כ"ה עַל דָּא וְהִיחָה נִקְרָאת כ"ה עַל שֵׁם זֶה, וְזֶה פִירוּשׁ אֵיכָה, אֵיָה כ"ה.

אַחַתִּי בְּרַתִּי אַמִּי, לְאֵן אֲזִלַּת, לְאֵן פָּנִית לְמִיחְדָּ
 אַחוּתִי בְּתֵי אַמִּי, לְאֵן הִלְכַת, לְהִיכֵן פָּנִית לְלַכַּת. אֲנִן דְּשָׁמְעִין